

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/71/2016
Identifikačné číslo spisu:	5713215741
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5713215741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným v rade 1/ M. S., bývajúcemu v V., V., 2/ L. V., bývajúcej v C.j, E., o zaplatenie 366,03 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16 C 21/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2015 sp. zn. 5 Co 478/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní v rade 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin rozsudkom z 28. mája 2015 č. k. 16 C 21/2014-56 žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a žalovaným v rade 1/ a v rade 2/ náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke vychádzal z ustanovení § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase rozhodovania súdu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., avšak žalovaní v rade 1/ a 2/ si neuplatnili náhradu trov konania, keďže im ani preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. októbra 2015 č. k. 5 Co 478/2015-86 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa s rozhodnutím a odôvodnením okresného súdu aplikujúc § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., keď žalovaní v rade 1/ a 2/ si neuplatnili náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala elektronicky 28. januára 2016 dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, uplatnila si trovy konania. Namietala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom

právnym posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Podľa názoru dovolateľky sa odvolací súd nezaoberal odvolacími dôvodmi uvedenými v jej odvolaní, ktoré obsahovali podrobnú argumentáciu spojenú s právnym posúdením.

4. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (28. januára 2016), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p.

8. Dovolaním žalobkyne je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí jej žaloby, nejedná sa teda o prípad prípustného dovolania podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., predovšetkým (ale) ide o neprípustné dovolanie s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 5 O. s. p. (tzv. bagateľný spor), lebo zamietnutá žaloba v danej veci o zaplatenie 366,03 Eur s príslušenstvom bola podaná na súde (Okresný súd Martin) 23. októbra 2013, kedy bola výška minimálnej mzdy 338,- Eur v zmysle zákona o minimálnej mzde č. 663/2007 Z. z. v platnom znení, z čoho je zrejmé, že žalovaná suma nedosahuje výšku ani trojnásobku minimálnej mzdy peňažného plnenia. Na základe uvedeného dovolanie žalobkyne nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 v zmysle § 238 O. s. p. umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným nedostatkom, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolaiteľka procesné nedostatky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ktoré by boli spôsobilé privodiť prípustnosť inak neprípustného dovolania, nenamietala a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Namietala, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ O. s. p.

10. Dovolaiteľka mala za to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Dovolací súd uvádza, že iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p. nezakladala zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľkou tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanom spore nejde). Samotné totiž prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie bolo v ustanoveniach O. s. p. upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

11. Obdobne do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum nevyvolávalo) ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne)

spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

12. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že námietky dovolateľky ohľadom premlčania a posúdenia bezdôvodného obohatenia v dôsledku odstúpenia od zmluvy je potrebné subsumovať pod nesprávne právne posúdenie, čo dovolací súd vzhľadom na to, že dovolanie nie je prípustné, nebol oprávnený preskúmať.

13. V súvislosti s nedôvodnou námietkou dovolateľky, že odvolací súd sa nezaoberal jej odvolacími dôvodmi dovolací súd uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

14. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

15. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p., preto najvyšší súd jej dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.